Fondacija Fond za humanitarno pravo

INFORMACIJE O PREDMETU

Predmet: *Bosanski Novi;* KTO br. 7/21
Trenutna faza postupka: **Žalbeni postupak u toku (u odnosu na Milenka Karlicu)**

Optuženi: **Milenko Karlica**	
Optužnica	30.12.2021.
Krivično delo	Ratni zločin protiv civilnog stanovništva, KZ SRJ, član 142.

Optuženi: **Željko Novaković**	
Optužnica	30.12.2021.
Krivično delo	Ratni zločin protiv civilnog stanovništva, KZ SRJ, član 142.
Kazna	**Pravnosnažno oslobođen**

OPTUŽNICA

Optuženi se terete da su 22. juna 1992. godine, zajedno s više od 20 drugih naoružanih lica, organizovano krenuli u napad na naselja Maslovare, Alići i Ekići u opštini Bosanski Novi (BiH), naseljena bošnjačkim stanovništvom.

Na putu prema tim naseljima, sa traktora su skinuli jednog civila i na licu mesta ga ubili. Po dolasku u naselja, počeli su da isteruju civile iz njihovih kuća i tom prilikom su usmrtili još tri osobe. Zarobljene civile odveli su do pravoslavnog groblja, gde su muškarce tukli, dok su žene i decu traktorima prevezli u naselje Urije.

Nakon što su žene i decu odvezli, muškarce su sproveli do muslimanskog groblja. Tamo je optuženi Karlica naredio civilima da iskopaju zajedničku grobnicu, a potom je optuženom

Fond za humanitarno prav

Novakoviću i drugim prisutnim naoružanim licima naredio da pucaju u civile, što su oni zajedno s njim i učinili. Na taj način ubijena su 24 civila.

Njihova tela zatrpali su zemljom, a u drugoj polovini 1996. godine veći deo posmrtnih ostataka iskopali su i odvezli na ušće reka Japre i Sane, gde su ih bacili.

SUĐENJE

Početak suđenja: 12.09.2022.

PRESUDA

Prvostepena presuda: 20.11.2025.

Odeljenje za ratne zločine Višeg suda u Beogradu donelo je 20. novembra 2025. godine presudu kojom su Milenko Karlica i Željko Novaković oslobođeni optužbe da su počinili zločin u zaseocima Alići i Ekići, sela Maslovare u opštini Bosanski Novi.ž

Sud je našao da nema dokaza za tvrdnju da je Milenko Karlica naredio i izvršio zločin na način kako je to JTRZ navelo u optužnici. Tužilaštvo je propustilo i da označi o kakvoj se grupi radilo, da li je u pitanju bila vojna ili paravojna grupa, te ih je sud tretirao kao grupu naoružanih Srba. Optuženi Karlica tokom pretresa nije sporio da je imao oružje. Ta naoružana grupa je okupila meštane Alića i Ekića i sprovela ih do dvorišta određenih ljudi. Tu su počinjena pojedinačna ubistva, ali prema optužnici nije jasno precizirano ko ih je izvršio, niti postoje dokazi da je Karlica ta ubistva naredio. U Džemala Alića je pucao Milan Balaban, a kako su svedoci istakli „da to nije uradio moguće da bi on bio prva žrtva“. U Mensuda Alića kojeg su skinuli sa traktora takođe je ubio neko drugi, a Karlicu i Željka Novakovića niko ne povezuje s tim, već ga je ubio izvesni Šanto i kako su svedoci opisali „bez mogućnosti da mu se neko suprotstavi“. Žene koje su bile sakupljene zajedno s muškarcima iz sela su sve to videle do trenutka kada su razdvojene od muškaraca. Opisivale su bes i alkohol i to da se čulo da treba sve treba pobiti. Niko od svedoka Novakovića ne povezuje sa tim.

Drugostepena presuda: 29.05.2026.

Apelacioni sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine, nakon većanja, donelo je dana 29. maja 2026. godine presudu Kž1 Po2 4/26 kojom je odbio kao neosnovanu žalbu Javnog tužioca u delu koji se odnosi na okrivljenog Željka Novakovića i presudu u tom delu potvrdio, dok je žalba Javnog

Fond za humanitarno pravo

tužioca usvojena u delu koji se odnosi na okrivljenog Milanka Karlicu i prvostepena presuda je u tom delu ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Po nalaženju Apelacionog suda, u odnosu na okrivljenog Željka Novakovića, pravilno je prvostepeni sud ovog okrivljenog oslobodio od optužbe budući da se iz iskaza oštećenih i svedoka nije moglo pouzdano zaključiti da je ovaj okrivljeni učestvovao u radnjama koje su mu stavljene na teret, te je u odsustvu dodatnih dokaza prvostepeni sud pravilno zaključio da nema dovoljno dokaza da je ovaj okrivljeni izvršio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva.

U odnosu na okrivljenog Milenka Karlicu Apelacioni sud nalazi da je prvostepena presuda zahvaćena bitnim povredama odredaba krivičnog postupka budući da je izreka presude protivrečna datim razlozima, dok su razlozi o činjenicama koje su predmet dokazivanja potpuno nejasni i u znatnoj meri protivrečni zbog čega je i činjenično stanje ostalo pogrešno utvrđeno, pa stoga u navedenom delu nije moguće ispitati zakonitost i pravilnost presude. Naime, prvostepeni sud navodi da iz izvedenih dokaza nije mogao da zaključi da je okupljanje Srba i odlazak u Ekiće i Aliće organizovao ovaj okrivljeni, da nije dokazano da je naredio i vršio ubistva civilnog stanovništva, kao i da je nakon toga, između ostalih, većinu tela ubijenih iskopao i bacio na ušće Japre i Sane, navodeći da izvedenim dokazima nije dokazano da je ovaj okrivljeni ostalima naređivao, komandovao, niti da je preduzeo neku od radnji koje mu se stavljaju na teret. Međutim, okr. Karlici optužnicom se stavlja na teret, pored navedenog, i da je vršio raseljavanje civilnog stanovništva, o čemu su u obrazloženju iz ožalbene presude izostali razlozi, dok su razlozi koji su dati nejasni i neprotivrečni, budući da je iz obrazloženja ostalo nejasno da li je sud propustio da uoči postojanje ovog dela optužbe, ili je pak smatrao da postoji neki od oblika isključenja krivice u ovom delu.

Prvostepena presuda u ponovljenom postupku: 13.10.2026.

Nakon većanja i glasanja, sudsko veće je donelo, a predsednica veća, sudija Snežana Nikolić Garotić javno je objavila presudu kojom se Milenko Karlica oslobađa optužbe da je 22. juna 1992. godine na teritoriji opštine Bosanski Novi/Novi Grad učestvovao u raseljavanju civilnog stanovništva.

Obrazlažući odluku, predsednica veća je kratko navela da se okrivljeni priključio i odazvao pozivu Dragana i Milana Balabana isključivo radi razoružavanja muslimanskog stanovništva. Sud je prihvatio odbranu okrivljenog da je morao da se pridruži razoružavanju muslimanskog stanovništva jer je u to vreme vladao bes, ljutnja i revolt naroda zbog smrti srpskog vojnika Radenka Baltića. Predsednica veća je istakla da se ukrcavanje u traktore i odvođenje žena i dece do naselja Urije desilo iz razloga da bi se oni sklonili i zaštitili.

Fond za humanitarno pravo